

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1917-05-02], [iš Tuapsės - į Voronežą].

Vėl prasidėjo medija. Miškų nėra — tik

Vėl prasidėjo medija. Miškų nėra — tik krūmai, krūmai ir žolė iki kelių. Greit, matyt, šienapjūtis. Sėdžiu vagone-restorane. Labai šviesu ir toli matos. Kartais ramu, kartais, Dievas žino, kažkaip keista daros — kur aš nuvažiuosiu ir ką darysiu? Sako, būk kalnai greit prasidėsia. Duok Dieve! Taip jau nusibodo važiuoti po tokias lygumas, tokias istorijas, kaip Rostove buvo, — iš tikro gi galima pasiusti. Kai pavargęs žmogus — nei galvot ką begali, nei indomu kas. Norėtus Tau parašyti ką gražaus, gražaus, bet dūšia kažkaip labai labai prislėgta.

Būk gera ir nepyk ant manęs.

Bu[čiuoju][.]

Balyt[i]s

KOMENTARAI